

Netop fordi det er så vigtigt, er det altså også vigtigt, at folk ikke bliver trætte af det, bliver lede og kede af det, bliver overdænget med ting, som de ikke ønsker, ligesom med reklamer. Derfor må det være sådan for folk, at de selv beslutter, om de vil have den, og det bliver meget let: annoncer i aviser, som man kan klippe ud og sende ind, eller på posthuset, hvor man kan tage sedlen og aflevere portofrit, og så får man den med posten. Så kan man få den med posten, når man har gjort sig den ulejlighed at sige: Jeg vil faktisk godt have den. Og det er en meget, meget lille ulejlighed at klippe en seddel ud eller tage en seddel og lægge i postkassen og sige: Den vil jeg gerne have.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu kan jeg forstå, at udenrigsministeren mener, at det var helt i strid med folkeoplysningsånden, da man så i forbindelse med vedtagelsen af den grundlovsændring, vi fik i 1953, udsendte det forslag, Rigsdagen var kommet frem til, til alle husstande. Det synes jeg da er et interessant synspunkt som jeg godt vil høre udenrigsministerens kommentar til.

Som udenrigsministeren er bekendt med, førstebehandlede vi EU-forfatningen i dag for 10 dage siden, og både udenrigsministeren og undertegnede og en del andre ordførere nævnte en række specifikke artikler i den forfatning. Der tror jeg rent faktisk, at der var mange ude i stuerne og andre steder, på kontorer, hvor man fulgte debatten, der kunne have haft god gavn af at have forfatningen foran sig. Men skulle man følge ministerens råd og gå hen og klippe kuponer ud, og jeg ved ikke hvad, og ringe til den ene og den anden for at få fat i forfatningen og måske først få den 2 dage efter, så tror jeg altså, at der var mange, som ville have tabt gejsten. Kan udenrigsministeren ikke godt se pointen i det?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, jeg kan sagtens se pointen i det. Men jeg er også helt sikker på, at de, som interesserer sig for debatten, vil sætte kryds på den lille seddel og lægge den ind igen og skrive sit navn på, således at de har traktaten til rådighed, når de følger debatten, hvorimod vi ville kunne irritere en masse mennesker, som skal have fyldt postkassen med den og skal finde ud af at komme af

med den igen, hvis ikke den interesserer dem overhovedet.

Politik er ikke noget, man har pligt til; det er noget, man har ret til og mulighed for, og det skal ikke pådømmes folk. Og der er altså ikke sket det, som hr. Morten Messerschmidt vil, nemlig at man har sendt alt ud omkring EU-traktaten ved tidligere EU-afstemninger.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, hr. udenrigsminister, det har jeg heller ikke sagt. Jeg henviste til, da vi vedtog den sidste ændring af grundloven. Jeg står faktisk her med det forsideokument, som alle husstande modtog, så hvis udenrigsministeren er i tvivl om sandheden i det, kan jeg overlevere det til udenrigsministeren.

Men specifikt i forbindelse med den debat, vi har haft, kan det jo ikke være udenrigsministeren ubekendt, at der vil komme en lang række debatter, og der er der da et principielt problem i, at man så først skal vente til dagen efter, finde en eller anden kupon, som udenrigsministeren henviser til, og så derefter rekvirere det dokument, som vi nu taler om, i stedet for allerede på forhånd at have fået det. Det er da behageligt.

I Holland forstår jeg, at man slet ikke har forstået det her om folkeoplysning, ånden og alle de her ting, for der har man rent faktisk udsendt til alle husstande sådan et dokument her. Nu læser jeg ikke hollandsk, og derfor kan jeg ikke læse højt for udenrigsministeren, hvad der står, men jeg vil tro, det er noget med sammenfatning af grundloven for Europa. Mener udenrigsministeren så også, at det i strid med en folkeoplysningsånd?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen Holland kan jo gøre, hvad Holland vil, og kan have sine traditioner. Vi har altså ikke tradition for, at EU-afstemningsmaterialet sendes ud på den måde og pådømmes folk på den måde, hr. Morten Messerschmidt vil.

Jeg betvivlede slet ikke oplysningen om 1953, den kender jeg ikke, den betvivlede jeg ikke. Jeg siger, at EU-forfatninger og EU-traktater har vi ikke sendt ud, fordi vi netop siger, at dem må de, som interesserer sig for dem, få, og de, som ikke interesserer sig for dem, skal have lov at være fri for dem.

Der er jo ingen, der siger, at man efter denne debat, som man følger på dk4 med glubende in-